

צ'רשניה שלמה

שלחה צ'רשניה

נולד -

1967

יוני ב'ח הא"ר

כפטר -

עינים כגחלי אש
ושיער מתולתל
גוף מוצק ואיחז
נפל אצמול בסיני
בג'גל לינוס נפל
ועתה ורובן למנוחות
אדם ישר וטוב ל
שמאד רצה לחיות.

שם על החול
מונחים לפניו
שרידי הנ'ים האיחז
ושרידי כובעו של חיל.
הרוח אט אט על פניו סופחת
ומנגינת ערש לו שרה בלאט
עץ תמר מרחוק כומץ ראש
ואשה צעירה בבית תחכה עד בוש.

שיחי המדבר לוחשים זה לזח
מה נורא הדבר
מה נוראים החלומות
איש נפל במדבר
איש מוצק ואיחז
על מולוחו רק רצה לחגן
על ארצו רק למסור
אך הוא נפל - וחבל

חבל |

בתח זכר

בן 32 קיד המתו. להר מסון נהריא החכה על הכרות
 שטאיפתינו היו שתקרה זמן המעצת וכן לשי.
 מסנת ק"ו הנה אטפת נפויים וניסם על קנד מאונקות מסמות הטום פסיני,
 להר סהל יסדים לא יתוארו.
 הם טיטו סאלף הדתרה כר זראנה על הכרות (לם תנשי אקדון)
 וזה קוד מעורה בתורה.
 מקצועו- נהג אאובוס "אג" מקצוע שנילא במסירות.
 התעבה לצנחנים, ודשתלו בסטיות תמוץ.
 מאודר יודר הקם משפחה זתפארת.
 כ- 3 גנים לפני מודו נולדו כטו בכורו נוי סמו.
 הגת דס במחמות גשג קמים נפל שמוה ז'ל כשגרת הס"רת הפרין
 הגרת מילאים.
 שמוה קיד מופת זרכים בר"ו.

לידות

"קח את הנח להיות אחית עם עצמך, עם אחים לאהוב"

עידה וטרה ג'רוז'אקי' מנוביאזקי' שוכנת בקרבת וארד, ברת פולין.
כ- ארץ משפחות הודיות ישבו בה ורוב היום מלאים: עבודה, תפילה,
פולטיקה ועוד...

אחרי המשפחות הגדולות משפחות צ'כיות: דודים חיים וטרה, הכניסו יסודי משפחה
טובת העתידה שמוציא.

הצאנים פשוט צופין ומשפחת צ'כית כמו כל המשפחות מדדו כתיבת אחר
מקום מקצא.

בו ארבע היה שמונה, אולי השילד האחרון שבו יש יצא.
מאז נפדה משפחתו של שמונה מפולין צ'כית לצא כל אומני קיום והצנף.
חמישה יצאים - שני אחים ושלוש אחיות, שמונה מן הסתם כפי שמוחלתו צאנו
קצתם של משפחתו וצאנו, ובן הבן אחר דהם מ'צא קבן נהשו סאיוו צ'כר
אחתי וחבר וזאתם עם תקוות הישגות.

בו חמש הנה שמונה כשאר הצננים הותלים, בו גם היה כשיצא אכסל צ'כית
מקומה תינס, בו שש - חסר כלים ושאר מ'ים.

"לא שיתי צא מ'צא צ'כית. תדעה עם שמונה ושש" משפחת רואו.
"לח היו כלים של המשפחה."

כשצאנו שמונה אקור גרה שנה באר התאמן במקום קו של "המור והצ'ר" שמונה
ואחיו יששכר דבצ'רפו צ'כית הציננת בכניסה סיני צ'כית צ'כית ישרא.

תפילותיהם של רוחים נצלו הם הלאו צ'כית ישרא, צ'כית אונצ' שבכפר - סבא.
צ'כית מן צ'כית העסיף ובאן מלאו שמונה יו קב.

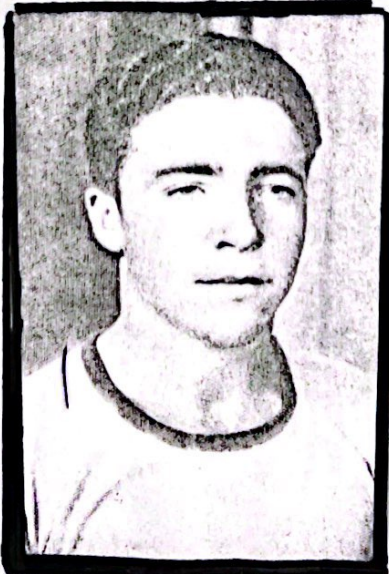
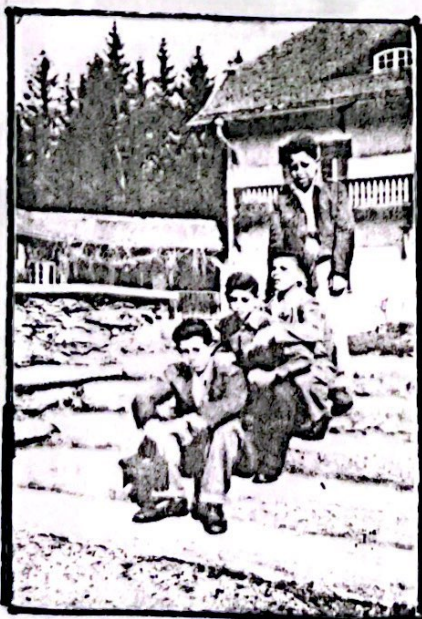
הקצ'ר סאק הנה קשה צ'כית ועבור אחיו יששכר ואן צ'כית יחד עם אונצ'ו
כשמונה ופולטיק התצ'רו עם כל דוקס'ים.

שנה ראשונה

שנה ראשונה

שנה ראשונה

תקופת הצבא

"חנות זמנים מסתתרים זהם סצנים אחרים ומבניכם הם מסוכנים"

הדגמה זמניזואים, בתקופה שלפני מלחמת ששת הימים 15 מאי 67. נפץ משיאה שבין השישי זשטיני מיני כזה באיר, זאמר סקסטנתי באופן פגים מלחמות צף הכיר המרכז סטי "גאמל זיכני" חסבה 7 סיחת שריון. האחזי ז שנהג שזמד 2³⁰ משיחה נוי סנו סכנו של שזמד קתצור זוק שיני והחל זצוק "אזורים אזורים שמו צף אכא". זק הקטנו זא זלנתה. אכוי נהג כאר צפה צף מוקד סטי. זקנו זמן זק צד סקודיצו צף נודה וצר באתרו את משמחז האקציון. קציו קצ: הא זלודיצ צף נפיתו של שזמה, ובינתיים שזמד נקמר סכאני סכרזום שדוד קר זמני הציבה.

פכרם ממכתבו של נחמן אנריאזי מכו של שזמה זשני:

בהמלצה כל הסיירים הוחיקים לא היה ספק, זאב הוא הסייר הטוב ביותר ושלמה הוא הנהג הטוב ביותר. אפשר לסמוך עליו חמיד, הוא נוהג בבטחון בשלוח נפשית בלי "שוויץ". מרגע שחדרנו לסיני בלילה שבין ה-5-6 ביוני 1967 לא ראינו כמעט אח שלמה מקרוב פרט להפסקה קצרה מאחר שהג'יפ בו נהג, ג'יפ המ"מ נסע תמיד ראשון והיה חמיד בתנועה. גם כשאנו עצרנו או חנינו. ההפסקה היחה בשחר ה-6 ביוני כשהגענו למוצבי אום-כתף ועמדנו לחצותם בעוד כוח אחר נלחם עליהם. עצרנו לרגע ליד קבוצה שבויים מצריים ושם צלמתי את הסיירים ושלמה בחוכם. לאחר מכן סיפרו שלמה אמר "זו עדיין לא מלחמה חברה, חכו עד שנגיע למיטלה ואני אספר לכם איך היחה שם המלחמה בשנת 1956." זו היחה אחת הפעמים הלא רבות שבה דיבר על חלקו במבצע סיני, במסגרת הצנחנים ובקרבות המיטלה.

בבוקר המלחמה עברנו ליד יחידה צנחנים וזו שהתעתדה לכבוש אח אום-כתף אותו לילה ושלמה אמר "אחי חברה אלה הם הגברים של בה"ו בה"א הידיעה, כמה חבל שאני לא אחם!". לעשרות מהם אמר שלום, עזר ושוחח עמם. כנראה מכירים מחקופת השירות וכשחזר היה חדור יותר מחמיד ב"רוח צנחנים". אז הגניב מי מאחזנו מבט אל רגליו של שלמה, אל נעלי הצנחנים האדומות שלו שלא סרו ממנו ובכל חקופות המילואים שעברנו עד כה. בעצם חשבנו, יש לנו עסק עם צנחן שעבר לשריון. רק במקרה נשאר עד היום צנחן.

החתונה

" דעפילן מאהר זעקיצה מאהר זאורם של כל כוכבי הערב על מותק "

הכרותם היתה זמאני במקדו, כאשר נכס זמית יהוי. משפחה של ספר (היה חבו
המשפחה) והכן זמאני תה שאף אמ היא מענינת עם סן אק ספר ספרה.
הוא (שמה) הניק בשאיות על ספרה ודא לבנה. הניחה קטאה:
" כה לא סניק ". אק הוא לא קופה ויום אה הוא הופע במקום צבופנה
(כק זאוי) ושאף זעסוקה סלם, ויהא פשעה: " לא מענינת ", אק זמאן זכא
זמס וסוסם ספר על זמאן המוצפת זמאנים.

צער כמן כה מאז ראנה אולו שנת, והפשיה המרופפת הנה המדלף מסכת פורים -
פשיקה כפלת. ספרה המרפעת במדה זמאנו. היא חיבה אולו רעק אק מיד נעסרה.
ירח שניהם המסכו במחה של משה פרי, ספרה אולי הפלסו כמאונה הפשיה את סלם
האקה ויעל כלה שמה. אולו חיפה כל י' חיה ואינו תשאר על קול.

" זכא מדמקלות ומשנע מדה החפתי זמאנו " כק אמרה. " מתנתים או לא מתנתים? "
שאף שמה החוק והתשובה כאילו הנה צפיה: " מתנתים אהל לא ספיו " אמרה ספרה.
המנה נעשה על הבוקר ואז כמקד כעלה היצה המשתת: " אמא, אמא ישט מדה
זמסר זכב ". אמא של זענה ניש ויש, " החפא שאנע מתנתים ". והשדה הנה זבחה
השתי המשפחות, כי לא נק זענה ושמה היו מאוהבים אלא עם משפחה אהבה אולו
לא פחות.

ה 20 זאואוס 1963 להתנתו שמה זענה כחונה נפואר בסבין
תנוע בהחונתים לה היו רמם. אישים באו זענתו כמחה. ואז בסיומה, ירח
הפסח המוחל אולו ביחו בעמים.

סל להתנתו בסבין אמרו רבים: " חתונה כזאת סוף לא הנה " כולם אמרו
תקו ונכנו לא היה אולו קישם פקד אולת המחה.
כו הנה תקופה שמה תשכ זענה כמן רה.

החתן והכלה

ב"ה

הורי הכלה
 אהא זארטין פונקשאייך
 ראשון-לציון

הורי החתן
 שרה אחייק צרשניה
 אשקלון

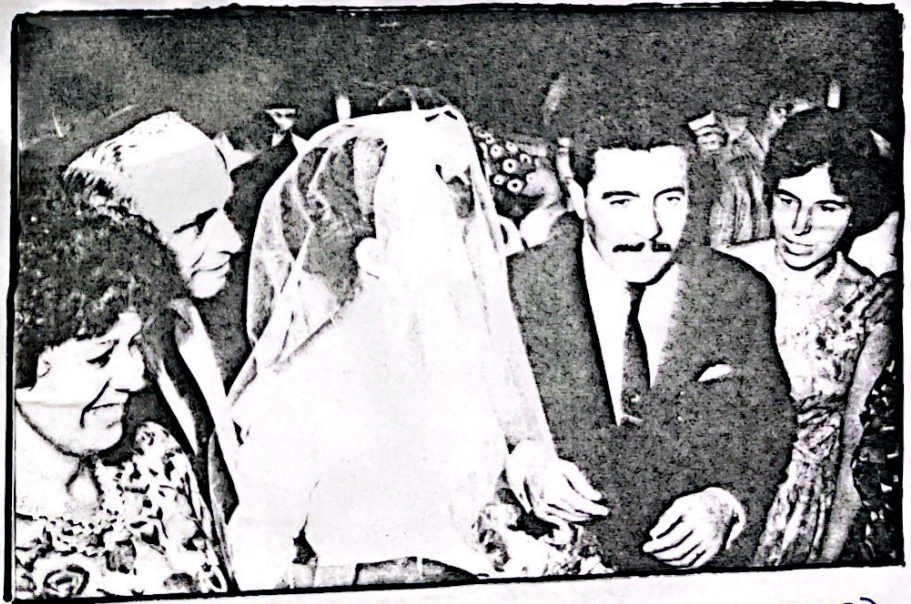
מתכבדים להזמין את כבי וכבי
 להשתתף בשמחת כוללות כניהם

ע ד נ ה עכיל **ש ל מ ה**

החופה תתקיים אייה בשטו"מ ביום שלישי לי
 אי בראש חודש אלול תשכ"ג (20, 8, 63)
 בשעה 19,30 באולם סביון רחי קרליבך 10
 ת ל - א ב י ב
 (ע י י ב י ת י מ ע ר י ב י)

הסען למברקים :
 טרנזשטיין - צירשניה, אולם סביון רחי קרליבך 10, תל אביב

ככמנה אחרונה סע שאמה ואפנה.

בחופה

החתן והכלה עם הורי אבינה

החתן והכלה עם משפחתו של אבינה.

עזנה-האשה עגיתו

"אזר לא היתה באופים אופה אפודה ותפוסה שלא נמצא פיה אופו האן"

מתק מכתבו של נחמן אוריפיי חבנו של שפחה צבא:

ברגעים השקטים בדרך כלל בשעה הערב לפני ההירדמות, היה שלמה מספר במשפטים קטועים על עצמו ומשפחחו. "אחה יודע, אמר לי פעם, אני מאחל לכל אדם בעולם אשה טובה כמו שיש לי. מסורה, שקטה, לא מנסה להדחק יותר מדי". הוא הוציא בפעם האלף את חמונה רעיתו ובנו מחוך התרמיל שליידו והראה לי אותה ושאל בפעם האלף "יפה, נכון?", אולי לא רואים את זה בחמונה אבל חאמין לי שאני מאושר".

פעם בשעת שיחה אמרתי לו שלדעתי האשה החמניה היא המסורה ביותר לבעל, יחסית לשאר העדות בארץ. "אחה מספר לי?" התלהב שלמה, "הרי לי יש אשה חמניה, אחה מספר לי מה זאת אומרת להיות נשוי לחמניה", ושוב הוציא את חמונה בנו "חראה אותו את הממזר הזה,

הי נשואן יריס היפיים היו עזנה ושפחה נמצא הכרי סיק סתה נשא בחמונה מטארת מאן כחוד.

כל כך נ-תפאר ויתפאה שפחה באיטנו בפני חבנו ומקורביו. "עזנה אלה חמונת של שפחה אמרו כולם.

יקירי,
הנה הגעתי למקום הסלום יחד עם כל החברה. מצב רוחי מצוין. ה"חול" הוא על הגובה. את אשר צייק עגלות עושים כחובן ברצון ומתוק הכרה.

האכל טעים ומשביע. לא חסר דבר. בכל יופיה בסדר. את תפאני לי. ביו ברואים!

ליתר אהבה
לפתראות בחברה
שלכם ג'ג'ג

נ.ב. החברה בקטק בואנים לנו
ומהם השגתי גליה לו.

שפחה וצנעה כדה הנפס. גאווה שלפוח שפחה צעננה כ- 26.5.67

חברים

"ודו ס'ים מאונס פ' חברים פ' רק החוקים שנים פ' פ'ע'י, אפ'א
 ג' החוקות מאונס כפ' פ' ע'י ע'ר"

אפ'ו ק'ים מתק מתבים בקופ'ה פ'נה מ'ר'ו פ' ש'מה פ'שק:

3.8.62

כ'ד'ה צ'ש'נה פ'ם ה'ה
 א'ן ש'מה פ'ק א'ר ת'מ'ה פ' ש'מה צ'ו
 ש'ז'מ'ה פ' א'ר י'ר' ה'ם ש'ש' 6.6.62 ה'מה
 פ'ק ה'קה פ'ד'ק (ש'א'ר פ'נ'ן כ'ן)
 ה'מ'ק'ם ה'ו'ה א'ם פ'י'ג' א'ש'ה פ'ד'ש' א'
 י'ר'ו ה'א'ר'ה ה'קה
 פ'ד'ה ה'צ'ם פ'ין פ'מ'נה א'ד'ו'ה פ'ל'ו א'מ'ה
 א'ר'ו'ה פ'ה ה'מ'ק'ם ה'צ'ל'ם א'מ'ה
 ה'מ'ש'ד'ו פ'ל'ס'ל פ'ד'ו'ן א'מ'ה א'מ'ה פ'ל'ש'
 ה'מ'ה פ'ד'ה פ'ה'ל' פ'י'נ'ן ש'ם פ'ד'ש' ה'מ'ק'
 ה'א'ר'ה פ'ל'ש'
 ה'ה'י'ק ה'מ'ה ק'ה'ה פ'מ'ש'ה א'ם מ'ש'ק'ה
 פ'ד'ש' פ'ל' צ'ל'ו'ה ה'ה מ'ש'ק'ה א'מ'ר'ה
 פ'ד'ש' א'ר'ג מ'פ'ה'ן פ'מ'ה א'ר'ג פ'ל'ש' פ'ל'ש'
 א'ן י'כ'ל פ'ל'ש'ן פ'ד'ש' ו'מ'ז'ה פ'מ'ה
 ש'א'מ'ר'ה פ'ק פ'ל'ש' פ'ד'ה ש'מ'ק'ה א'ר'ק'
 פ'ד'ש' ה'מ'ק'ה ה'מ'ש'ד'ו
 ש'ל'מ'ה ה'ה ה'מ'ש'ד'ו ה'מ'ה ה'מ'ש'ק'ה א'מ'ה
 פ'ל'ש' פ'ל'ש' ה'מ'ה פ'ל'ש' ק'ה'ה פ'ל'ש' פ'ל'ש'
 ו'מ'ק' א'מ'ה פ'ק פ'ל'ש'ן ה'מ'ש'ד'ו ה'מ'ש'ק'ה
 פ'ד'ש' א'מ'ה ה'מ'ה ה'מ'ש'ד'ו א'מ'ה ו'מ'ש'ק'ה
 פ'ל'ש'ן ה'מ'ש'ד'ו ה'מ'ה ה'מ'ש'ד'ו א'מ'ה ה'מ'ש'ק'ה
 פ'ל'ש'ן ה'מ'ש'ד'ו ה'מ'ה ה'מ'ש'ד'ו א'מ'ה ה'מ'ש'ק'ה
 פ'ל'ש'ן ה'מ'ש'ד'ו ה'מ'ה ה'מ'ש'ד'ו א'מ'ה ה'מ'ש'ק'ה

מ'ת'ה פ'ש'ק'ה נ'מ'ן א'ר'א'י ח'מ'ה פ' פ'ל'ש'ד'ו פ'ד'ש'ה א'מ'ר'ה א'מ'ר'ה א'מ'ר'ה א'מ'ר'ה

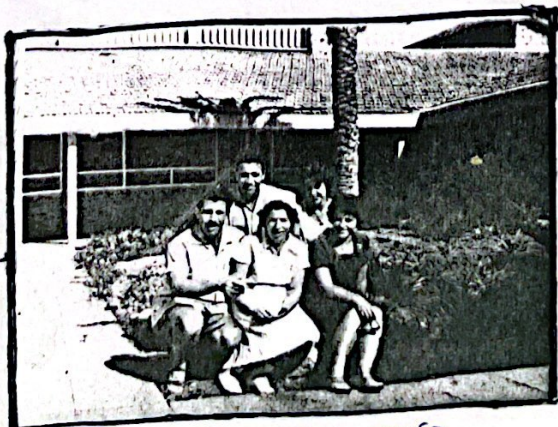
נהנים לעיניו של שמה בעתה זל
 ול והחוק והצמח פועלים וחשו, והלוחים להשגה חזקתן.
 בחיות אנוש, אולם לא רק להכרת, אלא הם הם היו. חלק
 בלתי נפרד ממך משך תקופה מסוימת בחוק. אך מיד גם נקד,
 וגו' צפנים וצפנים צבולות קהם שיה משוחזרת התאונה קשטאותה,
 כשלי אלו. פיסים מטשטשים חזקת ואילו הפאת חצטוורת לענין
 גלי כחם ולקר, ידלי אתך תספוט לואי נחזית פחות אל ואתי העלום
 כל בן תמותה בחייו.

ונתה אחר בגד זה עתותך נק עתותך צבולות אל יבוב ונד

שאינו כבו, טעם לעלמו, את אלא שלוחותו כבן עמי החקיה קובלתו
 אל מנה קולו, קני חקיה קצב עני את אלה האולוסים קהם היינו
 שמהם אלו תקופה, תקופה של נצורה של יצרה אישית, ואשר בחובה אל

לעני אתי באתם היוסם כלפניכם דוח הנאש של ילבי והצבים קינתיה
 את תקדתי כנה עגור ולצום החחמים לעזר והיחום יאו נקיה, ישירה
 אל מצולת ונקי כפצת אתך ואחיק, אהט הרגע דו הרגשתי. מחסוי
 בו חמוי דיבוב, כדע, בחבר לעלתך לעלו, קנהעפית בצע, וכנה, שמחני.
 שחק כנה יחיק. היות אחז משלני, באילוי הור בק משלוא העשוי לעמאם
 אל קעמו אל סגורה, אל ודור. זכני אתי אל אטידותך שמעיסה עלבות
 קבל מקים זו היות, סדורה של ולצום חסיי ולצות רעסה, ילבי חסמאה
 מאלוקים. מפתקאצה, עלווים הורבאם ודהתקבאקתם. לא ען לאו הווי.
 כל אלה החלונות, ובהם מקים דו להיות אמני הפך המקום להיות עלע ושמתי
 אל פתי קניתי דולתך לעשות את הנאש ען, גלי סקיות ומעצורים.

סד מחכתבו של מהד רייק אשר כתב אצור תהכו האוב שמה זל

שמה ודברים

שמה עתה עם חברים קיזו רבקה

תחביבים

"הצ'יבו האנשים עמוק של אנו וחוקרו עציו את תאנו של האש המת"

אם ישנו אדם שרדה ספורטאי מצטיין בעצם תחביבים שונים הוא כנראה שמתנהג. שמתנהג בכוחו פסי אלה אשרתו בעצמות ארבעת הימים, אמתק כבוד אף, אם שמתנהג, אלה אמתות רפטים ואפרככה נאמים, בין הפאר גם שיתוק כפרטי. לא פגע צנה הסג'י הצטיינות, תאודות הערה ומפציות.

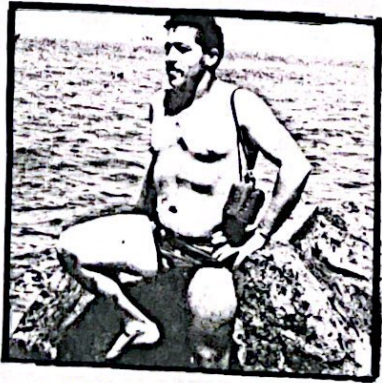
גם אם אדם שמתנהג אצטוק בעצמו והאשף שרדה אדם שמה עשיר וקפצו ביצו פ שנה במסבת הפורים המסורת. שמתנהג אלה את החיים.

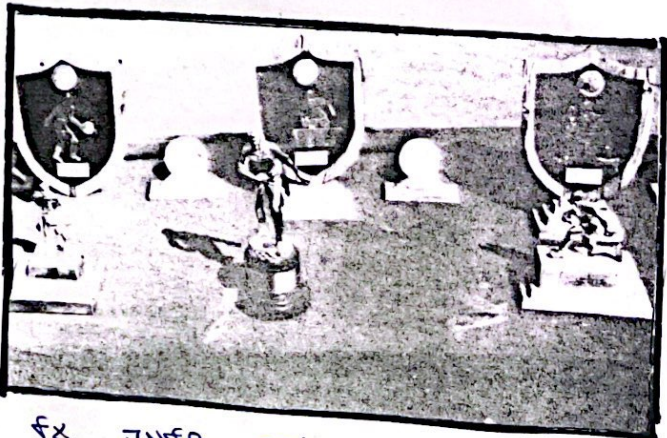
שמתנהג מרתח בעצרת ארבעת הימים.

שמתנהג אמתק כבוד אף.

שמתנהג א חוף הים עם מנצחה אל תפזו

האשפים בהם צנה שמתנהג אף נצחוננו במרתק אם שמתנהג.

טורניר טניס-שולחן לזכר הח' ש. צירשניה

יצחק שוסטר ודוד הירשפלד.
בתחרות נכחו אשתו של המנוח
ילדיו והוריו ובתום התחרות מי
סר בנו של שלמה זיל את הגביע
לקבוצה הזוכה. כן חולקו דגלי-
נים לקבוצות המשתתפות וכל
שחקן קיבל מדליון שעליו נחר-
טה הכתובת: "לזכר שלמה צרש-
ניה — בהוקרה".
המשתתפים בטורניר ביקשו ל-
ציין את הכנסת האורחים הנאה
של סניף אשקלון.
הטורניר לזכרו של הח'
צ'רשניה נערך זו השנה השלי-
שית ובכל הפעמים זכתה קב'
תל-אביב—חולון בגביע.
לפי התקו"ן הייתה הקבוצה
צריכה לקבל את הגביע לצמיתות,
אך היא ויתרה על זכות זו במי-
גמה להוסיף לקיים את הטורניר
גם בשנים הבאות. בעקבות ויר-
תורה סוכס, כי הגביע יימסר
לצמיתות לקבוצה שתוכה בו ת-
מש פעמים ברציפות.

טורניר בטניס שולחן לזכרו
של הח' שלמה צ'רשניה, שי-
נפל במלחמת 6 הימים, נערך
בשבת 13.6 בסניף אשקלון.
בטורניר השתתפו 5 קבוצות
מהסניפים תל-אביב, חולון, מר-
סך חולון; נתניה; ירושלים ו-
אשקלון. כל קבוצה מנתה שלושה
שחקנים והתחרויות התנהלו ב-
שיטת המססיד יוצא.
בפתיחת הטורניר, שאורגן על-
ידי הח' דין מועדת הספורט,
עמדו הנוכחים דום לזכרו של
שלמה והושמעו דברים מפי מנהל
הסניף הח' מונטיפיורי.
לאחר סידרה של משחקים, ש-
נמשכו משעה 9.30 בבוקר עד
שעה 15.00, הגיעו לשלב הגמר
קבוצות ירושלים ותל-אביב —
חולון. בתחרות בין השתיים ניצ'
חה קבוצת תל-אביב-חולון את
הקבוצה הירושלמית בתוצאה 1:5
וזכתה בגביע. עם הקבוצה המנ-
צחת נמנים הח' מיכאל דוידוב,

הזמנה

הננו מתכבדים להזמיןכם

לטורניר

גביע

ע"ש שלמה צ'רשניה ז"ל

אשר יתקיים ביום..... בסניף אשקלון - חדר אמנון

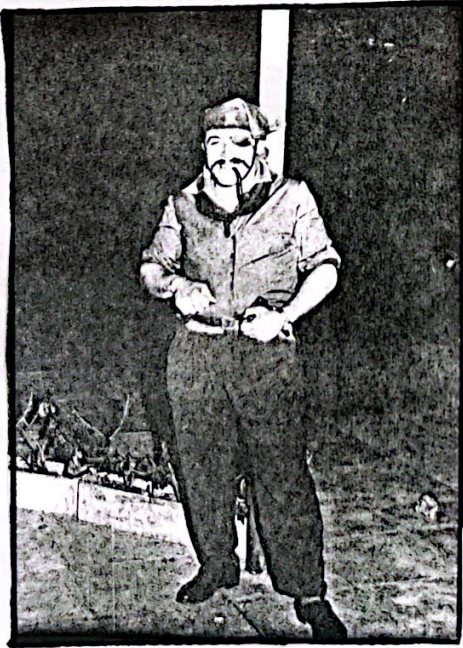
נא להודיע על השתתפותכם - אפשר טל. (051)2911 לחבר.....

בברכת חברים:

ועדת תרבות
אשקלון

הזמנה לאוהבי זכ"צ ע"ש שאדה צ'רשניה ז"ל

אוהבי אנו - שאמן ע"ש
שאדה ואזכרו

תמונות ממסיבות פרייט

הנצחה

"מצוות הוא העולם אך יתוקן כבוא הנחל"

כתבה: נחמן אורלנדי, תמונה: ספארה

היינו המומים לאחר מותו של שלמה. ההתקלות עם מארב מצרי, מותם של שלמה-ויוסי שילוני, פציעתם של איחן, המ"מ וזאב הסייר, ליל הבלהות שעבר על שמעון וגדעון תחת יריות והופגזת אויב מקרוב, בריחתם משדג מוקשים, כל אלה הכו בהלם ובתדהמה את היחידה ואת הגדוד כולו. עוד זמן רב לאחר שהמשך ההתקדמות והמשך המלחמה כפו עלינו לדחוק את המקרה ולהתאושש, היה נגד מדי פעם חייל והגדוד, שלא הכרנוהו כלל והיה שואל מישהו מאחזנו "תגיד זה נכון - על הנהג ש... מה נכון?". "זה זה שנהרג בג'בל ליבני היה נהג אג"ד החברמן הזה מהסיירים?" "כן" היה הסייר משיב מנסה להבריח את השואל ועמו גל חדש של צער נורא. "מה אתה אומר". קריאת תדהמה ואחריה נסיון כאילו לבסל את הידיעה. "זה לא אותו שלמה, זה שהיה עם הקומנד-קאר?", "כן זהו". "אלהים, דוקא הוא!"

כן, דוקא הוא.

דוקא שלמה. שלמה צ'רשניה ז"ל. שלמה הנהג, הסייר, החבר שכולם אהבו אותו. סופר לי על מיסקה הלך החביב של הסיירים, אף הוא נהג אג"ד וידיד קרוב של שלמה. כאשר הגיע בג'יפ שלו לפתח מעבר המיסלה עצר בצד הדרך להביט אל מאוח כלי הרכב שבערו בחלקם ופלטו עשן.

אם היה אדם שהכיר את ספארה וסניו לא התנשא דלדל כמראה אותו או פתח לשון. אדם מיוחד כש כק אל"ם, פ נכ מוח היה שמוה, לבק יכתי וקוצר. פ ח"ו היה מוקף חברים וחברות.

"השואל וזהו כמנהגו" היו אומרים מכריו. "אנשים אוקח לציור את האוסים ביוני". אמרו אחריהם שאור מותו.

"אבא נהג גתה עם בני משפחה צעירה והי משפחת אישנו של ק אהבו אתו ואתם חצי או יותר מתושבי אוקאן וראשון שבניא פשויות עם נווה הכאסי.

ועם המוות הדפי עם אדם אהוב באה הנצחה:

משתקים ואופיות סגור שרבו שצברו, ספרייה והקמה עם שמו, ואף אנדרטה נקראת ומהמרה ביופיה והקמה שצברו בתנועה המרכזית באוקאן (שם נהג נהג אבא).

ועוד ועוד, והכואב כפי שצברו ושא לשכוח אדם יקר צדיק וטובות.

טורניר טניס-שולחן — לזכרו של הח' צ'רשניה
 טורניר טניס-שולחן לזכרו של הח' שלמה צ'רשניה ז"ל נערך ב-27.5 בבית "הפועל" ברמת-אביב.
 בטורניר השתתפו 8 קבוצות מסניפי הרצליה, מוסך חולון, רמלה, כפרסבא, נתניה, חולון בתיים, אשקלון ורחובות התחרויות נערכו בשיטת ה- נוקראוטס — הקבוצה המפסידה יוצאת — והתקיימו באווירה ספורטיבית והגנת.
 לשלב הגמר הגיעו הקבוצות: כפרסבא וחולון-בתיים. תחרות הגמר התקיימה ב-13/6 באשקלון והקבוצה המנצחת תוכה בגביע נודד ע"ש שלמה צ'רשניה ז"ל. בין החברים שהשתתפו בטורניר נרבלטו שחקנים מעולים, ה- מסוגלים להגיע להישגים נכבדים אף במסגרת הליגה הלאומית. ב- עיקר בלט הח' בלגרו מסניף אש- קלון, הנחשב ל-רקיסה מס' 74 בישראל.

נעלה את זכרו של חברנו
 שלמה צ'רשניה ז"ל

בטכס אשר יתקיים ביום ששי 7.6.68
 בשעה 15:00 בתחנה המרכזית באשקלון

בטכס

נחנוך ספריה
 ונגלה לוט מעל תבליט, לזכרו

אגד,
 אשקלון

**חברי „אגד” באשקלון
 לזכר חברם שנפל**

שבעה חברי „אגד” נמלו במלחמת ששת הימים. הנהלת „אגד” הקימה לזכרם חדר התייחדות חכרון מרשים ביופיו. „החדר הוקם בתל-אביב, מסביב יענקלה לרר מאנשי „אגד” באשקלון — אך רצינו להקים משהו לזכרו של שלמה צ'רשניה שלנו בעיר בה הוא חי. וכך לא שקטו חברינו עד שהשלימו את המיפעל.
 יענקלה לרר, ציבי (צבי מיש" — זאת באהבתם הבלתי-ירגילה לחברים (נב) ויששכר צ'רשניה (אחיו של שנפל).
 „הלכנו למלחמת יחד, כולנו חור- שלמה), כולם חברי „אגד”, מספי — נו ושלמה לא חור, צורך נשתי רים על הדרך הארוכה שעברו עד עמוק היה לגו להנציה את זכרו שיכלו לברך על המוגמר. הם עשו

של הסוב בחברי הסניף. והדברים אינם נאמרים מן השפה ולחוץ. „הוא היה קם בבוקר עם חיוכו המלא וטוב-לב ואהבת-חיים וכך היה במשך כל היום. היה בו בחיוך שלו, כדי להתיר בעיות וכדי להרגיע רוחות נסערות שלא לצורך” — כך הם אומרים.
תבליט, ספר, ספריה והכניע טניס-שולחן
 ביום השנת לנופלו של שלמה צ'רשניה (7.6.67) תיערך אוכרה ויוסר הלום מעל התבליט שחוקם בתחנה המרכזית של „אגד” באש-קלון. זהו תבליט רחב-מידות (2x5 מטר), מעשי ידי הפסל משה סעיד מכתר מנחם. באותו מעמד יחולק ספרי-זכרון (נערך ע"י אורה שם-אור). יענקלה, שהיה אחראי לאיסוף החומר לספר, ריאיון עש-רות אנשים בכל רחבי הארץ. ציבי מספר לנו על הספריה שהוקמה בשטח התחנה לזכרו של שלמה.

**טקס אזכרה והסרת
 לוט מתבליט לזכר
 חבר „אגד” שנפל**

מאת כתבתנו באשקלון
 טקס אזכרה והסרת לוט מעל תבליט לזכרו של שלמה צ'רשניה, חבר „אגד” אשר נפל בגיבול ליבני במלחמת ששת הימים. נערך ביום ו' בתחנת „אגד” באשקלון ביום השנה למותו.
 בטקס השתתפו כ-300 מוזמנים בני המשפחה, נציגי הנהלת „אגד” חבריו ומוקירי זכרו. את הלום מעל התבליט, מעשה ידיו של משה סעיד מכתר-מנחם, הסירו אשתו עדינה ובנו נוי.
 נוסף להכנת התבליט המרשים כנגדל של 5:2 מטרים אשר תרם במרכז התחנה, נחנכה גם ספריה על שמו במועדון חברי „אגד” וכן חובר ספר לזכרו אשר בערכתו עסקה אורה שם-אור. כן נערכה תחרות ארצית של סניפי „אגד” כשגיס שולחן על שמו.

תאם זכרו ל שמה צ'רשניה
 בטובה בתחנה המרכזית ל אשקלון.
 התאם מאת נ. 7.60

האם אבא לא יחזור כבר אך פעם? "

השכול הוא המחיר הקשה שחייבים לשלם ככל מל-חמה ולו גם הצורקת ביותר, וזבל מאות משפחות אשר איבדו יקיריהן, שממת הנצחון מחריח לה בצער וכאב על אב, בן, אח אשר שילמו בחייהם את מחירו.

ביקרנו אצל עשר משפחות שכולות באשקלון. פגשנו בכאב משתק חושים ועיניים אדומות מבכי. אך הכאב נישא בדומיה ללא טענות אל הגורל, ללא בכי קולני. תוך תחושה סגור מית עמוקה, כי מותו של אהובם הציל חיי רבים אחרים.

כך עמד הבן וניחם את האב על אובדן חיי אחיו: "אבא, הוא נפל לא בתאונה ולא כי מקרה. הוא נפל כגיבור בקרב ואיפשר לכולנו להמשיך בחי' יום... מכל דברי הנחומים היה זה המשפט היחיד, אשר זקף את קומתו של האב, שהישיב מבטו."

ליד האב השכול היושב, שב" עה" יושבים גם שלושה חי"י לים - שלושת אחיו של הגוי" פל. ארבעתנו היינו בכל חו"י תות המלחמה. אני בסיני, אח שני בעזה, שלישי בירושלים, והוא נפל בסוריה" - אומר אחד האחים. הגופל היה הצעיר ביניהם. הססיק לשרת בצה"ל

מאת רפאל גאון

רק ארבעה חודשים. הוא היה כל כך צעיר, ממש ילד, והיו לו הרבה תוכניות לעתיד. ר' כלום לא ייצא מזה" - אומר האב. במחווה טיפה שגלשה מעיניו הדולקות.

באומצ'לב, כאילו לא בבעלה המדובר, כאשר השיבה בחיוב על שאלה, אם יש להם ילדים, נקחו בעיניה רסיסים גדולים, והיא אף לא ניסתה להסתירם...

הוא היה סגן צעיר בצבא" קבע בשריון. על השולחן בבית הוריו מונחים הצלומי מחזוריים אחדים של קורס שריונאים, אשר הוא היה מודריך שלהם, הוא אהב שריונים ושריונאים, ואלה אהבו אותו. מתצלום אחר שלו נשקפת דמות מחייכת. היה כל כך צעיר וכבר נטל על עצמו אחריות על פלוגת שריון בקרב. המפקדים שלו סכנו עליו ואהבו אותו.

הוא קיבל פלוגת טנקים, אף-על-פי שהיה סגן" - מסת' רת אמו בגאווה, אחרי לילות ללא שינה מאז נתקבלה הבשר" רה המרת.

האשה ביקשה להימנע מבי" קורים בביתה החדש והמרוח. היא התליטה לא לחלק כאבה עם איש ולשאטו לבדה. אך בשקט מופלא ובטבעיות מפי תיעה. רק אישם בעיניה הי' בהירות אפשר היה לראות את השאלה האיילת: מדוע באתם בעצמו כאשר אחד הבאים ידע לספר לה פרטים על בעלה שנפל. היא ביקשה לדעת עוד ועוד, תוך כדי כך נפקחו עיניה לרווחה, ואצבעותיה רטטו באי-שקט. היא קיבלה את הפרטים

הסרת הספין נעם התנאי
ה' אצלה אפרו א אנה ז'ס
ונני הפסן בנו הבכור אקס מיותר.

16-6-68 אשקלון

עמיה בסניף אשקלון

העל' אביא את תודתי ורגעתי אשפתי אכס
א' אשר הביאו עמקתי אפסל בה בסניפול.
את העמילי. הספריה. והאבות הספריה
אצבה של שלמה ז'ס.
ובן את ורמית האביא הנוגה היא העולת
של העליל. שיה הספריה החמה של שלמה.
במיתב תודתי נתנה של האמאך והרצון
למק הלה של חנה האלה העלבתה.
אשר תרמו המות אמנם והרצם
והביאו אטומא (המא) אפסל אבול בה.

מכתב תודה שנכתב
אתו של אנה ז'ס
ושכר עמיה סניף אכס
באשקלון & הפתחות
העצמת אנה

הפקו - אכס
ישטר ציטריה
אשפתי.

חנות דצת.

נהננו מאד צדקת דצק הפחיתק
דסוק דה שד הנצחת נופצם האר
הם צל-יצי הכנת אצקומים הנפצים
את אורה חייו של הנפצ.

לכונדה זו תנאה צנו וקות צמ ס
אם דה כרתחום לטחריות וכצומה.

הילוכות

* אצין אכולף - דרובין 12 האצ"3

אצנו: 03-9663584.

* דקלדה סלף - האחים צ"א 10 האצ"3

אצנו 03-9663865

* נאט מצחי - צצנוה 10 האצ"3

אצנו 03-9651262

מרתה ח-4 "נא"ן

שנת תשנו 28.5.96